

de Udtryk, som Lovudkastet har „navnlig med“ istedetfor dem, Udvalget har foreslaaet, vil Retten dog ligesaafuldt i et saadant Tilfælde være berettiget til at lukke Dørene. Naar den ærede Ordfører har udtalt sig, som om min Overbeviisning skulde grunde sig i Frygt for, at Retten i sin Tid vilde være for tilbøielig til at lukke Dørene, saa forekommer det mig, at han i denne Henseende har taget fejl. Jeg nærer ikke en saadan Frygt, og jeg er overbevist om, at Retten vil handle saaledes, som Loven er og fordrer det. Men, naar man foretager en saadan Forandring som den, Udvalget har foreslaaet, troer jeg, at Retten er ikke blot berettiget, men ogsaa forpligtet til i sin Tid at lukke Dørene i flere Tilfælde, end den ellers vilde være det, og det er fra den Side, jeg har taget Sagen. Naar den ærede Ordfører fremdeles har henvist til, at Høiesteret kun i saa Tilfælde har benyttet sig af sin Ret til at lukke Dørene, saa erksender jeg dette fuldkomment vel, men det maa ogsaa paa den anden Side erindres, at flere Sager, navnlig Trykkefrihedsfager, ere udgaaede til skriftlig Behandling. Nu veed jeg vel, at, fordi skriftlig Behandling finder Sted, derfor lukkes Dørene ikke, men den væsentligste Betydning af Offentligheden gaar dog tabt derved. Det var kun disse enkelte Bemærkninger, jeg havde at gjøre.

Ordføreren: Jeg vil kun tillade mig at tilføie, at i Pressesager har Høiesteret ikke lukket Dørene, uden hvor Beslag er gaaet forud, saa at Loven har medført det.

Unsgaard: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at man ligesaavel kunde udelade „som dertil findes stiftet“, som Ordene „og villig“, og jeg skulde derfor henstille til det ærede Udvalg, om dette ikke maatte skee, da disse Ord virkelig ere overflødige, især da der med Hensyn til Folkethinget bruges Udtrykket „vælger“, hvorimod det hedder, at Justitsministeriet „beskifter“ en af Høiesterets Advocater, hvorved det antydes, at Vedkommende i det ene Tilfælde maa være villig, men at i det andet Tilfælde enhver Advocat kan beordres dertil.

Sørensen: Den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til Formandens Valg, at

det var en meget vigtig Sag, og at det derfor maatte befindes hensigtsmæssigt, at Loven omtalte, paa hvilken Maade, det skulde foregaae. Men det forekommer mig, at, da Grundloven med Hensyn til Formandsvalgene i de 2 lovgivende Kamre, Landstinget og Folkethinget, ikke har foreskrevet nogen Regel, hvorefter de skulde gaae for sig, men har overladt det til vedkommende Forsamling selv, ifølge Grundlovens § 64, saa kunde man vel ogsaa i Genhold dertil overlade til Rigsretten selv at bestemme, efter hvilke Regler dette Valg skulde foregaae.

Røster: Da de Bemærkninger, som bleve gjorte af det høitagtede Medlem af Udvalget, som først talte idag, med Hensyn til mit Forslag om en Viceformand, forekomme mig ikke at være tilfredsstillende, vil jeg tillade mig et Par Ord. Han bemærkede, at dette selv i Tilfælde af, at Formanden fik Forsald, kunde vælge en Anden, men jeg maa dertil anføre, at jeg ikke anseer Retten for competent til at vælge i saa Fald, da den ikke er fuldtallig. Det første, der skal gjøres, naar Formanden har Forsald, og Retten bliver ufuldstændig, er, at der skal indkaldes en Suppleant, og dertil kunde vel ikke nogen Anden være berettiget, end det ældste Medlem, men jeg troer, at hans Function er ophørt, naar han har sørget for Formandsvalget. Det er min Mening, at der da maa vælges en Viceformand, som kan sørge for, at Retten under visse Omstændigheder først bliver fuldtallig, og at Functionerne derefter kunne gaae deres regelmæssige Gang.

Simony: Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte ved hvad jeg tillod mig at yttre til den 12te Paragraph, kan jeg ikke undlade at tilføie, at jeg dog anseer det for nødvendigt, at en Frist forelægges med Hensyn til Sagsføreren. Andet har jeg ikke udtalt, og navnlig har jeg ikke yttret mig om den Frist, der er bestemt i Lovudkastet, er for kort eller for lang. Jeg anseer det kun nødvendigt, at der forelægges en Frist, inden hvilken han har at udtale sig, om han selv vil tale sit Forsvar, eller om han ønsker at faae en Forsvarer beskiftet, da det ellers staaer i hans Magt at vælge dette til det Sidste, hvorved